

Vogeltrip Extremadura van 2 t/m 11 mei '09

Zaterdag 2 Mei

Al vroeg in het voorjaar begonnen we, Kees en ik, aan de voorbereidingen voor een vogelreis naar de Extremadura en het in dat gebied liggende nationale park Monfrague. Telefonisch had ik een bungalow gereserveerd op de camping Monfrague. Ik werd daarbij te woord gestaan door een alleraardigste vlaamse dame en dat communiceerde wel zo makkelijk. In eerste instantie was de dagprijs € 90 maar omdat we langer dan een week bleven zakte dat naar € 75. Toen we na aankomst de sleutel gingen ophalen ging er nog eens een tientje af en betaalden we dus uiteindelijk € 65 p dag.

De vlucht en de huurauto boekten we via Cheaptickets.nl en voor de heenreis hadden we gekozen voor vliegen met Iberia op het beschaafde tijdstip van 12.10h. Op de vertrekdag trof ik Kees op het station Naarden-Bussum en nadat we op Schiphol hadden ingecheckt gingen we nog even langs de Tax-free want de latere aankomst op ons tijdelijke woonadres moet natuurlijk gevierd kunnen worden met een kleine versnapering. Na een kop koffie en enig rondhangen konden we instappen en na goed 2 uur vliegen stonden we op spaanse bodem. We hadden een auto gehuurd van Avis en we moesten even zoeken naar hun balie maar daarna waren we in een mum van tijd op weg in een Seat Leon diesel die het de gehele reis uitstekend zou blijken te doen. Makkelijk had hij het daarbij niet altijd want de goeie vogelkijkgebieden liggen ver uit elkaar en de wegen zijn niet altijd vrij van uithollingen overdwars. Later zou blijken dat we in 10 dagen tijd bijna 2000 km gereden hadden. Van Madrid tot aan de camping is al ca 250 km dus dat tikt wel aan. Om Madrid uit te komen was ook nog wel even een crime want er zijn verschillende rondwegen maar met Kees als driver en ik als navigator kon het

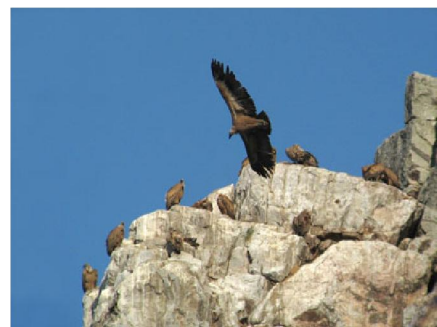

eigenlijk niet verkeerd gaan. Eenmaal op weg kon het vogelen beginnen en een Ekster had de eer het spits af te bijten. Daarna volgden Boerenzwaluw, Spreeuw, Turkse Tortels, Zwarte Wouw, Koereiger, Ooievaars, Huismus, 2 Steltkluten in en 4 Grauwe Ganzen bij een poeltje, Buizerd, Stadsduiven en Kuifleeuwerik. Rond 18.45h reden we de camping op en even later waren we ingecheckt en konden we de bungalow in bezit nemen. Na wat spulletjes uitpakken en een paar boodschapjes, konden we nog even lekker in het avondzonnetje zitten waarbij we onszelf konden trakteren met wat we in de Tax-free gekocht hadden. Tijdens deze bezigheid konden we nog Bijeneter, meerdere Blauwe Eksters Huiszwaluw en Zwarte Spreeuw noteren. Onze naaste burens bleken een paartje Ooievaars te zijn die elkaar op de gekste momenten begroetten met geklepper. Wel gezellig. En dat was dan de eerste dag.

Zondag 3 Mei

Deze dag gaan we meteen maar naar een van de hoogtepunten in het nationale park Monfrague, de Peña Falcon. Dit is een nagenoeg verticale rotswand waar in nissen en op richels veel Vale Gieren broeden. Ook Monniksgier en Aasgier kunnen hier gezien worden. Onderweg er naar toe hadden we Pimpelmees, Vink, Kuifleeuwerik, Roodkopklauwier, Boomklever, Grauwe Gors en we hoorden Koekoek, Nachtegaal en Hop. Tegenover de rots ligt een oud "castillo" en de weg ernaartoe is behoorlijk steil. Er is een kleine parkeerplaats halfweg de berg maar Kees en ik gingen natuurlijk voor de complete tour dus de auto werd beneden geparkeerd en bepakt met rugzak en telescoop begonnen we aan de klim.

De temperatuur was de 20 graden al flink gepasseerd dus het luie zweet waren we binnen no time kwijt. Als beloning kregen we onderweg Boomleeuwerik, Putter, Boomkruiper, Roodstuit- en Rotszwaluw en een Blauwe Rotslijster. In het kasteeltje broedde in een nis een Alpenkraai. Van boven af heb je een fraai uitzicht op de Peña Falcon en bij gunstige wind komen de gieren op ooghoogte en betrekkelijk korte afstand langszweven. Buiten de Vale Gieren zagen we 2 Monniksgieren, 1 Raaf, 1 Grijsze Gors (nieuwe soort), Gekraagde Roodstaart en Vale Gierzwaluwen. Op de terugweg hadden we nog Hop, Bijeneters en een Graszanger. Na een kleine lunchpauze zijn we daarna teruggereeden om vervolgens een stop te maken bij de brug over de Taag. Die Taag is de "oude" Taag niet meer want overal in het gebied liggen stuwdammen dus er is al lang geen sprake meer van een natuurlijk stromende rivier. Onder de brug broedden honderden Huiszwaluwen en staande op de brug kijk je dus op al dat vliegende spul neer. Er vlogen ook 5 Alpengierzwaluwen rond en ik heb er veel tijd aan gependeed om daarvan een foto te kunnen maken. Die beesten zijn echter zo razendsnel dat ik heel wat keertjes voor de kat z'n viool heb afgedrukt zonder resultaat.

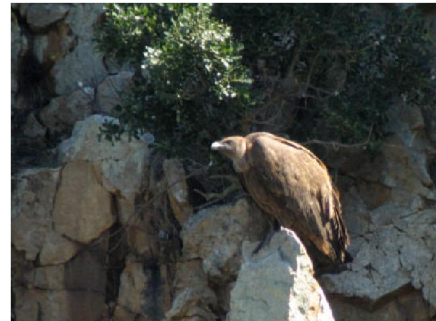
De aanhouder wint echter en 1 exemplaar liet zich uiteindelijk gewillig vastleggen. Ik ben best tevreden met het resultaat. De karakteristieke witte buik komt helaas niet uit de verf. We vervolgden onze tocht richting Vilarreal de San Carlos waar een klein bezoekerscentrum is. We hebben er een overzichtskaart van het gebied gehaald. Bij de burens zijn we koffie gaan drinken. Daarna zijn we in de richting van nog twee andere gierenrotsen gereden. De eerste ligt vlak voor een enorm stuwdamcomplex met waterkrachtcentrale. Ook op en bij deze rots veel Vale gieren, Zwarte Ooievaars en Zwarte Wouwen. En overal hoor je de Nachtegaal zingen. Op de stuwdam heb je een fraai overzicht op de omgeving

en hier hebben we enkele overvliegende Zwarte Ooievaars geportretteerd. De zwaluwen zijn overal rijkelijk voorhanden en buiten de voor ons gewone Huis-, Oever- en Boerenzwaluw zie je hier overal Roodstuit- en Rotszwaluwen. Na deze stop verder richting de Portilla del Tietar. De rivier de Tietar heeft zich hier in vroeger tijden een weg gebaad door het gebergte en daardoor is aan een kant een hoog rotsmassief ontstaan. Een ideale plaats voor broedende Vale Gieren, Oehoe en Zwarte Ooievaar. Ook Aasgier en de Spaanse Keizerarend broeden hier maar niet in het zicht helaas. Bij aankomst werden we verwelkomd door Cetti's Zanger, Nachtegaal, Roodborst en Kleine Karekiet. Tegenover de genoemde rots ligt een observatiepunt en van hieruit heb je prachtig zicht op de gezellige vogelboel. De Vale Gieren vliegen af en aan

met voedsel voor de kids en bij het stuivertje wisselen bij het nest wordt er heel wat afgeknord door de oudervogels. Een stal varkens is er niks bij. De getoonde Aasgier kwam hoog overvliegen dus de kwaliteit laat ernstig te wensen over maar U wilt als belangstellende lezer toch wel weten waar ik het over heb. De plaatjes van vliegende vogels zijn trouwens allemaal door m'n kijker gemaakt. Via een tussenstukje gefabriceerd van een stuk stofzuigerslang kan ik m'n compactcamera gecentreerd en op de juiste afstand van m'n rechter kijkerdeel houden, via het linker deel kan ik zoeken en scherpstellen. Na enig experimenteren zijn er best acceptabele plaatjes mee te maken. Een andere aansprekende vogel die we hier meteen al hadden was de Spaanse Keizerarend en dan niet een maar meteen maar twee. Even later kwam een derde vogel langs maar dat kan ook een teruggekeerde nummer 1 of 2 zijn. De witte vleugelboegen en de lichte kop waren mooi te zien. Het was inmiddels ruim na vijven geworden en we vonden het langzamerhand welletjes voor deze dag. De teller stond na twee dagen op 62 soorten en dat vonden we reden genoeg om eenmaal thuisgekomen, een dronk uit te brengen op deze onderneming. Daarna dit verslagje geschreven en na het voeren van de huismussen en Blauwe Eksters zijn we naar het restaurant gegaan. Vandaag schafte de pot Paella als voorgerecht en Bacalao als hoofdgerecht. Dit laatste is een visschotel met tomaten. Een dagmenu is hier inclusief een fles wijn (dat was de eerste keer schrikken natuurlijk) en koffie toe. Hiervoor dienen dan de man 8 hele eurootjes te worden afgerekend. Het restaurant zat dan ook stampvol!

Maandag 4 Mei

Om 7.00h begon de nieuwe dag voor ons en na een lekker ontbijtje gingen we op weg naar de vlakte van Belén. Dit is een nagenoeg boomloze golvende vlakte, een soort steppe, en hier zouden Grote en Kleine Trap en Wit- en Zwartbuikzandhoen te vinden moeten zijn. Onderweg gestopt bij de brug over de Arroyo de la Vid en hier hadden we Cirlgors, paartje Zwartkop, roepende Rotsmus in een boom, Groenling, Nachtegaal en Roodstuitzwaluwen die hier broeden onder de brug. Na El Rubio kruist de weg het riviertje de Rio Almonte en hier zijn we weer gestopt. Langs deze watertjes is in deze droge gebieden vaak van alles en nog wat te vinden. Ook deze keer werden we niet teleurgesteld. We hadden hier Kauw, Kleine Plevier, Roodborsttapuiten, Witte Kwikken, Waterhoen, Cetti's Zanger en Hop.

Maandag 4 Mei

Om 7.00h begon de nieuwe dag voor ons en na een lekker ontbijtje gingen we op weg naar de vlakte van Belén. Dit is een nagenoeg boomloze golvende vlakte, een soort steppe, en hier zouden Grote en Kleine Trap en Wit- en Zwartbuikzandhoen te vinden moeten zijn. Onderweg gestopt bij de brug over de Arroyo de la Vid en hier hadden we Cirlgors, paartje Zwartkop, roepende Rotsmus in een boom, Groenling, Nachtegaal en Roodstuitzwaluwen die hier broeden onder de brug. Na El Rubio kruist de weg het riviertje de Rio Almonte en hier zijn we weer gestopt. Langs deze watertjes is in deze droge gebieden vaak van alles en nog wat te vinden. Ook deze keer werden we niet teleurgesteld. We hadden hier Kauw, Kleine Plevier, Roodborsttapuiten, Witte Kwikken, Waterhoen, Cetti's Zanger en Hop.

We hoorden Nachtegalen en zagen diverse Grauwe Gorzen, een Grauwe Vliegenvanger met voer, Winterkoning en 2x Torenvalk. Verder rijdend zagen we nog een Buizerd. Trujillo is een mooi oud stadje en een goeie plek voor Kleine Torenvalk die in behoorlijke aantallen broeden in en op het "castillo". Ook Ooievaars broeden hier massaal. Ten oosten van Trujillo ligt de genoemde vlakte van

Belén en daar begon onze zoektocht naar de gewenste steppe-soorten. Voorlopig vonden we niks van dat al. Wel op een draadje een ♂ Paapje en overal Kuif-, Veld-, Thekla- en Kalandereeueriken. Vooral de Kalandereeueriken zijn fraaie vogels met hun "halsbandje" en zwartige ondervleugels. We zagen hier ook enkele Rode Wouwen, veel Ooievaars en rustig overdrijvende groepen Vale Gieren van wel 60 stuks. Als een soort oase in een droog landschap lag ergens in "the middle of nowhere" een plasje met wat begroeiing en enkele bomen die het, ondanks de nabijheid van water, niet gered hadden. Deze bomen waren overdekt met nesten van Ooievaars, Koereigers

en enkele Kleine Zilverreigers. Raven kwamen af en toe ook een kijkje nemen en op een van de zijtakken zat een Kuifkoekoek. Gedurende deze dag hebben we in totaal 3 van die mooie beestjes gezien. We hoorden hier ook een roepende Wielewaal en Hoppen en zagen een Zwarte Kraai en een Rode Wouw maar de zwarte neefjes van deze laatste soort bleven in de meerderheid. In deze droge omgeving verwacht je geen Blauwe Reigers maar er vlogen toch twee exemplaren over en in een ander plasje zaten zes Wilde Eenden en een broedend paartje Dodaars. Onze zoektocht naar steppevogels bleef ondertussen zonder resultaat en daarom hebben we na enkele uren deze zinderende (de temperatuur was opgelopen tot 34 °C) omgeving verlaten en zijn via Trujillo in de richting van Cáceres gereden en vervolgens via al-

lerlei zijweggetjes naar de omgeving van Santa Marta de Magasca. (eigenlijk maakte het rijden door een dorp met zo'n naam onze dag al goed). Op een zanderig landweggetje hadden we hier onze eerste Grauwe Kiek. Daarna verder rijdend en af en toe stoppend hadden we weer Rode Wouwen en tijdens de laatste van die tussenstops kregen we gezelschap van een nederlands echtpaar dat ons kon vertellen dat ze zojuist, een vijftiental kilometers verderop, Grote Trappen hadden gezien. Wij zijn

meteen die kant uit gegaan en na enig zoeken vonden we de aangegeven lokatie en inderdaad, we vonden er 14 van die imposante beesten en als toetje 3 Scharrelaars. Geweldig. Door de luchtrillingen en de grote afstand lijkt de foto een beetje op een schilderij van Renoir maar je kunt toch zien dat het in ieder geval geen kippen zijn. De Ooievaar vormt in ieder geval mooi vergelijkingsmateriaal. Daarna zijn we weer langzaam richting onze tijdelijke thuisbasis gereden maar we stopten onderweg uiteraard wel op interessant lijkende plekjes. In de omgeving van Monroy zagen we tijdens zo'n stop bij een bruggetje over een bergbeek een Zwarte Ooievaar, Rots- en Roodstuit-

zwaluwen, Bijeneters en een overvliegende adulte Steenarend. Dank zij mijn gebrekkige fotografische hulpmiddelen (om over de kwaliteiten van de fotograaf nog maar te zwijgen) zal ik voor deze foto nooit een award krijgen maar ik moet nou eenmaal hier en daar een plaatje inplakken dus vooruit dan maar. Op weg naar huis zagen we tenslotte ook nog een rustig voorbij flappende Dwergarend en een voorlangs vliegende Blauwe Rotslijster.

Al met al een zeer tot tevredenheid stemmende dag. Thuisgekomen eerst maar een steenkoude literfles bier (ze kennen hier blijkbaar slechts één inhoudsmaat) aangeslagen. Een welverdiende traktatie na een zeer warme dag en bijna 300 kilometers. In het restaurant een kaassalade en enkele gegrillde visjes met, he jakkes, een wijntje en daarna koffie toe voor wederom de vooroorlogse prijs van 8 eurootjes. De balans opmakend kom ik na 3 dagen vogelen op 89 soorten.

Dinsdag 5 Mei

Vandaag staan de meertjes van Almaraz op het programma. Op de weg ernaartoe ligt de Portilla del Tietar waar we nog maar eens stopten omdat het altijd een indrukwekkende plek is. Vandaag hadden

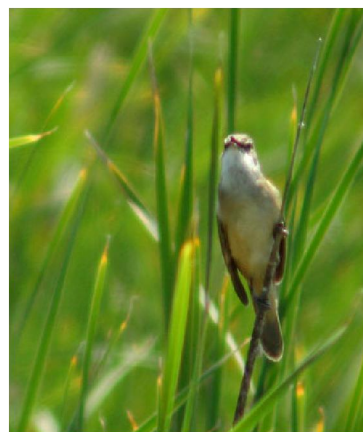

we Slangenarenden, 11 Raven, 2 Monniksgieren, 1 overkomen-de Spaanse Keizerarend, 2 Oeverlopers, zingende Zomertortel, Europese Kanarie en Nachtegaal. In het ochtendzonnetje waren de Vale Gieren, waarvan een aantal al behoorlijk grote jongen hadden, zich lekker aan het opwarmen. Na een uurtje zijn we verder richting Almaraz gereden. Onderweg tijdens een stop bij een brug hoorden en zagen we een Westelijke Orpheusgrasmus. Aangekomen op de plaats van bestemming zijn we begonnen op een plek langs de weg waar het meer grenst aan de weg. Natuur en techniek zijn hier innig verbonden want er staat ook een kerncentrale in dit gebied en het vele water in deze om-

geving wordt als koelwaterreservoir gebruikt. De vogels deert dat niet in het minst want we hadden meteen leuke soorten zoals Cetti's Zanger, Grote Karekiet, Snor, ♂ & ♀ Bruine Kiek, Kleine Zilverreigers, Koereigers, Fuut, Meerkoet, Waterhoen, Wilde Eenden en Purperreigers. Terwijl ik met iets anders bezig was zag Kees een Lachstern. Terwijl ik die in eerste instantie miste bleken er later meerdere

in het gebied te verblijven dus ik kreeg bij een latere herkansing deze vogel ook in m'n kijker. Overal in het gebied zie en hoor je Grauwe Gorzen en Graszangers. Om het vogeltoerisme te bevorderen staan verspreid door het gebied vijf vogelhutten die via stoffige zandpaden zijn te bereiken. Die dingen zijn echter op slot en je dient bij een soort infocentrum, waar de dienstdoende werk-

studente geen woord engels bleek te spreken, de sleutel te halen van de desbetreffende hut. Dat kan dan alleen weer binnen bepaalde tijden dus daar kun je maar beter niet aan beginnen. Het enige voordeel van die bouwsels is dat ze wat hoger staan dus je hebt wat beter uitzicht over de plassen. Ik denk ook dat het er binnen niet te harden is als de ongenadige spaanse zon er een tijdje z'n best op heeft gedaan. Goed, omdat de hutten wel op strategische punten liggen zijn we ze wel allemaal afgeweest. We hebben er Krakeenden, een opvliegende Ralreiger, 2 Grote Zilverreigers en Purperkoeten gezien. De Grote Karekiet en Nachtegaal zingen door het hele gebied. Een van de Purperkoeten die we zagen vloog vlak bij ons vanuit het riet op met een wittig bolletje in z'n snavel. Waarschijnlijk het equivalent van een vieze poepluier maar dan op z'n purperkoets. Nadat we het gebied doorkruist hadden zijn we weer richting de camping gereden waarbij we bij de Portilla del Tietar nog een Kleine Zwartkop scoorden. We hebben ook nog wat plaatjes van wat Zwarte Wouwen en Vale Gieren geschoten. Omdat die vogels hier vaak met de rots als achtergrond vliegen komen de kleuren veel beter uit. Tegen een heldere lucht zie je bijna geen doortekening meer.

Bij de stuwdam hadden we het geluk dat er een koppeltje Vale Gieren het luchtruim koos waarbij ze

mooi laag over ons heen scheerden. Zodanig laag dat zelfs ik er aardige plaatjes van kon schieten.

Op de terugreis moest ik nog een keer in de remmen voor een Zwarte Wouw die rakelings pal voor onze auto laag over het wegdek scheerde. Het voordeel was wel dat we deze Kamikazewouw nou eens goed konden bekijken. De thuiskomst mag zo langzamerhand als bekend verondersteld worden. Dagverslagje schrijven, biertje borreltje en opmaken voor de avonddis. Prima dagelijkse routine. Tijdens genoemde bezigheden scharrelen de Huismussen en Blauwe Eksters vlak naast onze stoelen rond omdat ze afkomen op de kontjes van de stokbroden of het eventueel overgehouden lunchpakket. Ze grissen die stukken wel mee als ze de kans krijgen dus dan bleven we nog steeds met lege handen achter als we ze wilden fotograferen. Daar hadden wij als inventieve lieden natuurlijk gauw wat op gevonden. Een stuk brood met een gepunte stok er doorheen gestoken en vastgezet in de grond leverde een onweerstaanbaar broodjesrestaurant op voor genoemde pietjes. Middels digiscoping hebben we zo tientallen Blauwe Rakkers vastgelegd. Zeg nou eens zelf lieve lezer, zijn het geen dotjes?

Het grootste aantal Blauwe Eksters dat we op die manier op onze voerplek verzamelden was 7 stuks. Nadat we ons "pluimvee" hadden verzorgd konden we zelf ook onze honger gaan stillen. De warme hap bestond deze Dinsdag uit vissoep met Kokkels waarvoor ze bij ons de Waddenzee leegschrapen en gestoofd Konijn met friet. Samen met de onvermijdelijke fles wijn en koffie toe waren de onkosten weer € 16. De rekening werd, zoals gewoonlijk, uitgeschreven door een niet aan het lachen te krijgen ober. Toen ik € 20 gaf en duidelijk maakte dat hij € 2 fooi mocht houden, gaf hij € 5 terug. Ik heb vervolgens weer € 3 geretourneerd en dus € 18 betaald (snapt U het nog?) maar ik had het idee dat de ober dacht dat hij een moordfooï had gekregen. Rare jongens die spanjolen.

Woensdag 6 Mei

Vandaag staan de Sierra de Gredos op het programma. Dit is een gebergte ten noorden van Monfrague en de toppen zijn begin Mei nog met sneeuw bedekt. De route er naar toe leidt door het dal van de Jerte en dat dal is beroemd vanwege zijn lekkere Kersen die daar geteeld worden. Via het nodige zoekwerk in Plasencia komen we op de N 110 terecht en die blijven we voorlopig volgen. Ter hoogte van Cabazuela loopt de weg langs de rivier die hier een snelstromende, uit de kluiten gewassen bergbeek is. Tijdens een stop die we hier maakten hebben we een stuk langs de rivier gewandeld en konden al doende weer nieuwe soorten bijschrijven. Zwarte Roodstaart, Grote Gele Kwik, en Waterspreeuw. Kees heeft het beestje overtuigend gezien maar ik heb hem alleen gehoord en slechts een vluchtige schim zien wegvliegen. Onze weg alsmäär stijgend vervolgend bereikten we tenslotte een pas die meteen de provinciegrens met de provincie Avila vormt. Er zongen daar erg veel Eurokanaries en we zagen een mooie Wielewaal en Gaai. Twee Wielewaal mannen kwamen overvliegen en aan rovers hadden we zowel een lichte als donkere Dwergarend en Zwarte Wouw. We zagen hier ook een Brilgrasmus en hoorden Kneuen en een Boomleeuwerik. We zijn daarna bij el Barco de Avila richting Hoyos del Espino (AV 941) gereden. Daar aangekomen zijn we rechtsaf de AV 931 opgedraaid en zijn doorgereden tot aan het bezoekerscentrum van het Nationale Park aldaar. We hoorden daar Zwarte Mees en Eurokanaries. De weg leidt vandaar alsmäär hoger de bergen in en tenslotte kwamen we bij een fraai gelegen bergweide waar we ook weer een stop inlsten. Gedurende deze stop hadden we Iberische Gele Kwik, Westelijke Blonde Tapuit, Heggemus en Alpenheggemus. Hierna konden we nog een klein stukje door tot aan een parkeerplaats. Hier loopt de weg dood maar er loopt een ruig voetpad verder de bergen in. Uiteraard zijn we dat pad vol goede moed opgegaan.

Al meteen na het begin van onze wandeling zag Kees een prachtige Rode Rotslijster die zich op een rotspunt van z'n beste kant liet zien. Later zouden we nog uitgebreid een paartje RR zien. Terwijl ik bezig was Kees te fotograferen zag hij een Zwarte Tapuit maar helaas was ik een fractie te laat. Erg jammer. We zagen ook nog Grijze Gors, West. Bl Tapuit en Alpenheggemus. Terwijl we een stuk verder een hoek omsloegen, zagen we een grote groep Iberische Steenbokken waarvan sommige jonge mannetjes al wedstrijdjes deden om wie de hardste kop had. Wij konden de klappen horen wanneer ze op elkaar inbeukten. Schitterend schouwspel. Er lagen ook wat oudere mannetjes met indrukwekkende horens rustig te herkauwen. Deze mannetjes hebben hun dames al veroverd en hoeven niet meer zo nodig stoer te doen. In totaal telde ik 24 dieren. De Grijze Gors weigerde halsstarrig in m'n lens te kijken maar z'n gestreepte kopie is in ieder geval te herkennen. Omdat het alweer tegen het einde

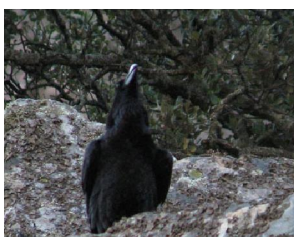

van de middag liep hebben we langzaam weer de terugtocht aanvaard en hierbij liepen we nog een prachtige groene Hagedis tegen het lijf. Het beestje had een grijze kop wat erg mooi kontrasteerde met z'n lijf. Een werkelijk schitterend beestje. Omdat we zo hoog in de bergen zaten was de temperatuur een zeer aangename 22 graden of daaromtrent. Toen we weer op weg waren en gaandeweg weer in de be-

woonde wereld kwamen en op lagere hoogte, begon de temperatuur weer rap te stijgen. Op de camping hoorden we later dat de 35 graden die dag met gemak gehaald was. In de auto heb je er nauwelijks last van dank zij de airco die hier in elke auto zit. Terug op de thuisbasis hadden we ruim 250 km op de dagteller staan. De afstanden zijn hier pittig. Later zal blijken dat we in 10 dagen tijd bijna 2000 km maken. Nou ja, we hoeven het niet te lopen. De soortenscore is vandaag weer leuk opgehoogd. We hebben na 5 dagen 118 soorten "verzameld". De avonddis was weer uitstekend verzorgd. Tomatensalade en een rijkelijk gevulde zwijnenstoofpot. Of de leverancier van dit gerecht een van de zwarte varkens was die we soms in de Dehesa zien zal wel altijd een raadsel blijven. Ach, een mens moet niet alles willen weten.

Donderdag 7 Mei

Vandaag wordt ons kompas 180 graden gedraaid en gaan we weer eens richting zuid voor de ontbrekende steppesoorten. Bij de Peña Falcon even gestopt en wat gefotografeerd. Een Raaf was bezig heel zoetgevoisd z'n mooiste liedjes te "zingen". Wie denkt dat een Raaf alleen maar krok-krok kan roepen moet maar eens luisteren als hij op vrijersvoeten is. Hij hoort niet voor niets bij de zangvogels. Verder hier Dwergarend, Aasgier, Vale Gier, nog meer Raven en een nieuwe soort: Sperwer. Verder richting El Rubio maar we stoppen altijd even bij de brug over de Arroyo de la Vid.

Deze keer hadden we Spaanse Mus,

Bijeneters, Roodkopklauwier, Monniksgier, Nachtegaal, Grauwe Gors, Roodborsttapuit en een min of meer gelukke foto van een Roodstuitzwaluw in vlucht. Het beestje had nestmateriaal in z'n bek en dat klopt wel want ze broeden onder de brug. Via internet hadden we vernomen dat 4 km na El Rubio bij het bord Tahena een weggetje zou zijn waarlangs ergens een punt was waar zicht zou zijn op het nest van een Spaanse Keizerarend. Deze expeditie liep op niks uit want we kwamen al na korte afstand op privaat terrein en da's huisvredebreuk. Terug dus maar weer richting Cáceres. Bij een vervallen boerderijtje hadden we veel Spaanse Mussen, Hop en broedende Bij-

eneters in een berg zand. We konden helaas niet dichtbij komen want een mooie foto van Bijeneter staat nog steeds op m'n verlanglijstje. Dan maar een Spaanse Mus. Ook mooi. We zijn daarna even voor Cáceres een B-weggetje ingeslagen dat ons in de richting van Sta Martha voerde. Zittend op een paal een Slangenarend en even daarna 3 Zuidelijke Klapeksters. Op een lage rots op behoorlijke afstand ontdekten we een Havikarend. Het zou onze eerste en enige blijven. Onder een boom vervolgens 2 Rode Patrijzen en wat verderop 4 jagende Grauwe Kieken. Een lichte fase Dwergarend werd gepest door 2 Kleine Torenvalken en verder hier ettelijke Rode Wouwen.

Het onderonsje van de Dwergarend en de Kleine Torenvalk leverde nog een aardig, zij het technisch zeer matig, plaatje op. Overigens vind ik de lichte Dwergarend een van de mooiste Roofvogels. Onze weg vervolgend pikten

we even verder 3 opvliegender Rode Patrijzen op en zittend op een rots in een desolaat landschap, een Dwergarend waarbij de spierwitte kop een niet te missen aandachtstrekker vormde. Op enkele half ingestorte schuurtjes zaten Steenuiltjes en we zagen ook de kontrastrijke Blonde

Tapuit. Tenslotte kwamen we in de buurt van de plek waar we eerder al Grote Trappen hadden. Nu telden we in twee groepen die dicht bij elkaar zaten in totaal $21+18=39$ vogels. Op zeker moment zag ik ook af en toe een klein lichtbruinig koppie boven het halfhoge gras uitsteken maar er was in eerste instantie nog niet zo veel van te maken. Toen de eraan vastzittende vogel tenslotte opvloog was het snel duidelijk. Met al het wit in de vleugel kon het alleen maar Kleine Trap zijn. Het zou de enige Kleine Trap blijven op deze vogeltrip. De koek was verder op tav de steppevogels dus zijn we via kleine weggetjes weer op huis aan gereden. Onderweg nog 2 Scharrelaars op draden en een Ooievaar die

we bijna op de motorkap kregen. Voor Monroy werden we nog verwend met een Monniksgier die zo'n 60 meter van de weg af op z'n gemak op de grond zat. We zijn stilletjes gestopt en hebben een paar voorzichtige plaatjes kunnen schieten voordat het enorme beest opvloog (helaas van ons af) en vervolgens verdween. Ik vind het typisch voor dit gebied dat dit soort onverwachte "ontmoetingen" toch vrij regelmatig plaatsvinden. Je moet ook voortdurend alert zijn want er kan van alles van dichtbij op- of langsvliegen. En zo is dan al weer een dag van dik 32 graden voorbij gevlogen. We hoorden later op de camping van de vlaamse mevrouw dat het weekend wat koeler weer zou brengen. Nou er mag best ietsjes van de temperatuur af voor-

dat we beginnen te piepen. 'sAvonds na de thuiskomborrel weer lekker gegeten in het restaurant. Aardappelsoep vooraf en een heel behoorlijk gegrillde moot zalm als hoofdgerecht. Wijntje erbij en koffie toe. Ons hoor je niet klagen. En de teller staat inmiddels op 125 soorten.

Vrijdag 8 Mei

Rond negenen zijn we op weg naar (nog eens) de vlakte van Belén maar niet nadat we 'snachts nog een nieuwe soort hadden gescoord. Kees sliep aan een gunstige kant en hoorde de geluiden uit een ruigtegebied tegenover de camping. Hij kwam me halfweg de nacht wakker maken en ook ik hoorde de doordringende roep van een Griel. Eerder al hadden we 'snachts Moorsee Nachtzwaluw en Kees bovendien gewone Nachtzwaluw. Vandaag besluiten we de echte binnenweggetjes te nemen om de zandhoenders te zien te krijgen. We zagen 2 Monniksgieren en Rode en Zwarte Wouw. Bij het bekende plekje met de dode bomen was weinig veranderd. Om het nog maar eens te noemen: Ooievaars, Kl Zilvers, Koereigers, Kuifkoekoek, Wielewaal en een baltsende Raaf. Bij een boerderij lag blijkbaar iets tamelijk doods want hier verzamelde zich een aardige groep Vale Gieren. Daarna door via Trujillo richting Cáceres. We namen de afslag Sta Martha de Magasca en zagen even later een Klapekster en een Zwarte Wouw die gepest werd door 3 Blauwe Eksters. Vóór Sta Martha zou een goeie plek zijn voor Zandhoenders maar wat we ook zochten: niks van dat al. We besloten nog maar een keer naar de bekende grote trappenplek te gaan waar we dit keer 37 van die grote jongens hadden en bovendien 22 Ooievaars, Raaf en Buizerd. Deze dag leverde ons dus zegge en schrijve 1 nieuwe soort op. Zo'n dipje kan echter makkelijk weggespoeld worden en dat gebeurde dan ook na thuiskomst. De kok van het restaurant had zich vandaag niet al te druk gemaakt. We stilden onze honger met een soort erwtensoep en een karbonaadje-friet. Ach, laat die man het ook eens makkelijk hebben.

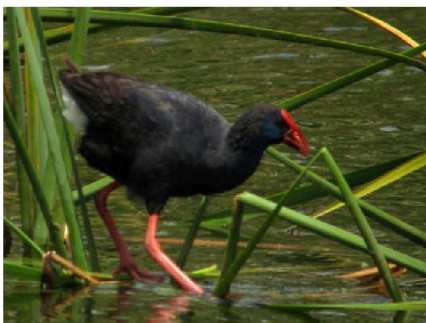
Zaterdag 9 Mei

Vandaag nog maar eens naar Almaraz maar uiteraard eerst even stoppen bij de Portilla del Tietar.

Ik kon er een foto maken van een Monniksgier en Vale Gier tegelijkertijd. Mooi is dan het verschil in vliegbeeld te zien. Zeurpieten die beginnen over de kwaliteit van dit plaatje hebben gelijk: technisch lijkt het nergens naar. Verder hier Blauwe Rotslijster, ♀ Zwartkop, zingende Zomertortel en Winterkoning. In het begin van de trip hadden we op een berghelling nog Rode Patrijs. Aangekomen in Almaraz hadden we al meteen een mooi mannetje Woudaap, een juveniele Purperkoet en een Ijsvogel. De verdere lijst bestond uit: een vissende Zwarte Wouw, Cetti's Zanger, Grote Karekiet, Nachtegaal, Fuut, Aalscholver, 4 Lachsterns, Purperreigers, Kleine Zilvers en Koereigers, meerdere

Woudaapjes en Waterral, maar die hoorden we alleen. Een aardig plaatje (althans dat vind ik zelf) vormt het hiernaast afgebeelde tweetal. De Wouw had een of ander dood beestje uit het water gevestigd en versleepte dat naar een hoogspanningsmast om het te consumeren. Een Ekster bleef maar treiteren in de hoop er ook wat aan over te houden. Soms is het leven van een beschaafde Wouw best moeilijk want wordt maar eens niet kwaad in zo'n geval. Na dit toneelstukje zijn we via Saucedillo naar een watertoren gereden waar, alweer volgens internet, bij een waterreservoir St Helena fazantjes zouden zitten. Nee dus maar wel een Kuifkoekoek en zowel Grote als

Kleine Karekiet. Verder het gebied in rijdend hadden we nog Torenavalk en ♂ + ♀ Bruine Kiek. Nog weer wat verder zagen we 2 Steltkluten, 1 Lepelaar, meerdere Purperkoeten, 1 Ralreiger en een Dwergstern. We vonden het daarna wel weer welletjes en begonnen aan de terugreis. Tot onze verrassing vonden we bij een parkeerplaats dicht bij de grote stuwdam de halftamme Vos waar we over gehoord hadden. Hij at krentenbiscuits uit

m'n hand. Wel heel apart. Hij zag er een beetje mottig uit maar dat zal aan de winter naar zomerrui gelegen hebben. We hebben hem daarna ook niet meer gezien. Erg leuk beest. Buiten deze viervoeter hadden we er vandaag weer nieuwe soorten bij zodat de teller op 131 soorten komt. Grijs Wouw wil nog steeds niet lukken maarr, die komt nog?

Het weer zit op een kantelpunt. Tot nu toe was elke dag warm tot zeer warm maar vandaag was er een 2/3 wolkenbedekking maar evengoed was de temperatuur ronduit aangenaam te noemen met zo'n 25 graden. Wat later op de dag vielen er wat spettertjes. De laatste vogelmelding van vandaag zijn ca 70 Spaanse Mussen die in een grote zanderige kleihoop scharrelen. Misschien voor bepaalde mineralen? De avondpot schafte een soort Fruits de Mer salade en Abondigas. Dat zijn pittig gekruide gehaktballetjes die ik erg lekker vond. Aangevuld met friet en een wijntje was het wederom een mooie dagafsluiting.

Zondag 10 Mei

Vandaag doen we het rustig aan. We gaan weer richting de Tietar. Op weg er naar toe West. Blonde Tapuiten, roepende hanen en hennen van de Rode Patrijs, Vale en 1 Monniksgier, Zwarte Wouwen, Grauwe Gors, Putter en Boomleeuwerik. Op een plek boven de waterkrachtcentrale kwamen de Zwarte Wouwen laag over waarbij ze vaak hun trillende roep lieten horen. Wat jammer eigenlijk dat deze

mooie soort in Nederland nog steeds zo schaars is. We hoorden op deze plek ook een kloppende Grote Bonte Specht. Aangekomen bij de Tietar werden we door een Duitser geattendeerd op twee jonge Oehoes op een andere plek dan waar we ze eerder hadden gezien. Zijn er twee nesten of kunnen die jongens met hun grote klauwen langs een rotswand scharrelen? Aan verdere vogels geen gebrek. Kees kon door snel reageren enkele plaatjes schieten van een Baardgrasmus en verder vlogen de Vale Gieren weer af en aan waarbij ze gezelschap kregen van 3 Aas- en 2 Monniksgieren. Een Edelhertenmama kuierde aan de overkant van het water met haar kalf langs de hellingen en verder is het gewoon lekker kijken naar al het vermakelijke gedoe op de rots.

Wat later zijn we nog een stukje terug een dennenbos ingedoken omdat we nog wat kleine pietjes tekort kwamen. We hoorden of zagen er Goudhaan, Eurokanarie en Pimpelmees.

Hierna hielden we het een beetje voor gezien. Deze dag bracht 2 nieuwe soorten wat mijn totaal brengt op 133 stuks. Niet heel geweldig

maar toch ook niet beschamend weinig. Weer thuis het (bijna) laatste dagverslagje geschreven en na nog wat gestoei met de Blauwe Eksters zijn we ter tafel gegaan. De kok pakte extra uit vanwege de Zondag en dat ging in de vorm van een flinke entrecote. Kostte ietsjes meer maar dan heb je ook wat.

Maandag 11 Mei

We kunnen het niet laten. Na het ontbijt, koffers pakken en de aardige madame gedag zeggen, gaan we toch nog maar op jacht naar de Grijsse Wouw. We hadden uit goede bron dat er vaak eentje bij hut 5 zou zitten (Almaraz). Nou, ik kan heel kort zijn. Na een tijd in de miezerregen gezocht te hebben, hebben we de hoop opgegeven en zijn we rustig richting Madrid gereden. De rondwegen bij Madrid zijn best lastig dus we namen er de tijd voor en bijna tot onze verbazing kwamen we na enig gokwerk bij de goeie terminal (T4) uit waar we snel de Avis-balie vonden om vervolgens ons vervoermiddel weer in te leveren. Na het inchecken en het onvermijdelijke uren rondhangen waarin we uit pure verveling zelfs een bezoek aan de McDonalds brachten, stegen we een beetje te laat op en na een bobbelige vlucht stonden we rond 9.45h weer op hollandse bodem. Met dank aan Sandra en Jeroen was ik een uurje later weer thuis. Einde van een geslaagde vakantie. Kees, was tof hé.

Willekeurige fotoimpressie Extremadura

Van links naar rechts en van boven af: Kasteel Monfrague, Rivier de Jerte, Portilla del Tietar, Stuwdam, Sierra de Gredos, Iberische Steenbokken id Gredos, ons autootje, handtam Vosje

